

PRZEDPŁATA:

w eksp. mies 0,75 zł
 na pocztie 0,82 zł
 kwartalnie 2,45 zł
 Urzędownik wychodzi
 w sobotę.

URĘDOWNIK**na powiat leszczyński****Ogłoszenia:**

przyjmuje się za
 opłatą 10 groszy za
 wiersz milimetrowy
 4-lamowy.

Zarządzenie

Starosty Powiatowego Leszczyńskiego
 z dnia 11 grudnia 1937 r. o zwalczaniu
 pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w Święciechowie na zasadzie postanowień art. 26, 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) — przepisów §§ 319-355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12-16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 360) jak również zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Roln. Nr. W. XI. 1/62 z dnia 16. 4. 1935 r. zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń, stanowi zagroda Frankowiaka Franciszka. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam Okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody gromady Święciechowa.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń“. Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątkanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkażać ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń — zagrody okręgu zapowietrzonego winna być

przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechie i środki odkażające (np. 4-5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wnosić zwłok świń padłych lub ich części; które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnę zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń, z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia Powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przy czyni śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w ódn. zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym mojem pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez pow. lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. — Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to zgodnie z przepisami § 50. rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuje:

- 1) odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
- 2) handlu domokrażnego szwiniami,
- 3) pędzenia świń, puszczenia ich samopas i na wspólne pastwiska, jak

również zatrzymywania się ze szwiniami przewożonymi na wozach oraz

4) używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi inne zaś drobne zwierzęta, jak koty, króliki, drób, gołębie, itp. w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim mojem zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju.

1) na wozach do innej zagrody rzeźni tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,

2) koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń“. Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz.

Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadła nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprząty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dn. ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą w/g rozdziału 7, postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

STAROSTA POWIATOWY

(—) R. Świątkowski

Nr. W. 1-n./35/37.

—O—

Pryszczycza zwierząt racicowych.

Pryszczycza jest to choroba nadzwyczaj zaraźliwa, właściwa zwierzętom racicowym, a więc bydłom rogatym, owcom, kozom i świniom, lecz udzielająca się także ludziom, zazwyczaj za pośrednictwem nieprzeżoconego mleka ze zwierząt chorych. Pryszczycę wywołuje zarazek dotychczas jeszcze nie zbadany. Choroba ta występuje stadnie i przebiega bądź łagodnie, bądź też złośliwie. Straty, wynikające z powodu pryszczycy, są bardzo znaczne, choć naogół nie zawsze doceniane. Oprócz strat, spowodowanych upadkiem zwierząt przy złośliwym przebiegu choroby, pryszczycza powoduje utratę mleka nietylko podczas choroby, lecz przez dłuższy czas po przechorowaniu, również utratę zdolności do pracy, wychudzenie zwierzęcia, a niekiedy także długotrwałe lub nawet nieuleczalne schorzenie kończyn lub też wymienia z zupełnym zanikiem mleka.

Zaraza szerzy się przez styczność zwierząt chorych ze zdrowymi na pastwiskach, targach, drogach, w oborach itp., jak również za pośrednictwem paszy, wody, lub przedmiotów, zanieczyszczonych wydzielinami i wydalninami sztuk chorych, a także za pośrednictwem mleka od chorych zwierząt, jak również osób, które miały styczność ze zwierzętami chorem.

Pierwsze objawy występują po upływie 2—14 dni po zakażeniu. Zwierzę chore gorączkuje, traci chęć do jedzenia, wydajność mleka znacznie się zmniejsza, błona śluzowa jamy gębowej czerwienieje, z jamy gębowej cieknie obficie ślina, ciągnąca się na kształt nitki. Następnie na bezzębnym brzegu szczęki górnej, na dziąsłach wargach, brzegach oraz na górnej i dolnej powierzchni języka — a u świń i na ryju — tworzą się żółtawo-białe pęcherze, które stopniowo powiększają się do wielkości kurzego jaja, a często ogarniają całą powierzchnię języka. Z wytworzeniem się pęcherzy ciepota ciała szybko spada i dalszy prze-

bieg choroby jest zazwyczaj bezgorączkowy. Pęcherze w krótkim czasie pękają, a na ich miejsce powstają zaczerwienione, bardzo bolesne powierzchnie, obnażone z naskórka. Po upływie mniej więcej 8 dni naskórek się odnawia, rzadziej tworzą się owrzodzenia, które jednak po pewnym czasie również giną bez śladu.

Równocześnie z pęcherzami na błonie śluzowej, pyska występują bolesne obrzmienia na koronach racic, na napiętkach i w szparach międzyracicowych. Na obrzmieniach tych tworzą się pęcherze podobnie jak w jamie pyskowej. Takie pęcherze ukazują się także na strzykach wymion, a niekiedy też i na nasadzie rogów. Jeżeli chore zwierzę jest źle utrzymane, albo bywa pędzone po twardych drogach, następuje zapalenie głębszych części racic, owrzodzenie, a nawet — zwłaszcza u świń — odpadnięcie racic, a niekiedy ogólne zakażenie krwi ze śmiertelnym zejściem.

Bywają wypadki, że i przy zwykłym przebiegu zwierzę nagle pada jeszcze przed wytworzeniem się pęcherzy. W niektórych wypadkach śmierć zwierzęcia następuje dopiero później, zwierzę wtedy dostaje rozwołnienia, chudnie, słabnie i zdycha. Wypadki nagłej śmierci zachodzą przeważnie u

U owiec i kóz choroba przebiega nieco słabiej, niż u bydła rogatego i ogranicza się, tak jak u świń, przeważnie do schorzenia racic.

Przy pryszczycy chore zwierzęta należy pozostawić w spokoju, nie zmuszać je do chodzenia, dawać obfity i zawsze suchy podściół, karmić miękką paszą, poidło przyrządzać z otrąb, wywaru siemienia lnianego itp. Jamę pyskową w celach leczniczych można przepłukiwać po każdym jedzeniu roztworem z 5 gr alunu i 10 gr octanu ołowianego na 1 butelkę wody, lub roztworem pioktaniny (1 gram na 1 litr przegotowanej wody); ranki można smarować nalewką mirową i cierpnianą w równych częściach, a wymię — chłodzącą maścią ołowną. Rany między racicami przemywa się 3% wodą karbolową.

W gospodarstwach zapowietrzonych wskazane jest sztuczne zakażenie całego pogłowia bydła przyspiesza to bowiem przebieg choroby. W celach ochronnych stosuje się w ostatnim czasie różne surowice swoiste, które jednak nie zawsze dają pożądane wyniki.

W czasie panowania pryszczycy należy w miarę możliwości unikać zakupu zwierząt z okolic zapowietrzonych i zagrożonych w ogóle, a racio-

wych w szczególności. Zakupione w razie koniecznej potrzeby zwierzęta należy odosobnić na przeciąg 2—3 tygodni. Do zagród i pastwisk nie należy wpuszczać rzeźników, miśiarzy, handlarzy zwierzętami i w ogóle osób, które wskutek swego zawodu stykają się ze zwierzętami. Szczególną ostrożność należy zachować przy zmianie służby, która sama lub za pośrednictwem swego bydła może przynieść zarazę do zagrody. Należy również unikać sprowadzania paszy z okolic zapowietrzonych.

—O—

Rezultat Tygodnia L.O.P.P.

Obwód Powiatowy LOPP. w Lesznie podaje do ogólnej wiadomości, że ogólny wpływ z XIV Tygodnia LOPP. wyniósł 1,085,82 zł. Wydatków było —,40 zł. Czysty dochód 1,085,42 zł.

Na podany dochód złożyły się następujące gminy:

1) Miasto Leszno 558,79 zł, w tym 1) z imprezy urządzonej przez PP. Szpunarów 129,04 zł; 2) Zbiórka uliczna i inne 139,40 zł; 3) Listy składkowe. Na listy składkowe złożyli się:

Firma Agra 10,— zł; Pracown. Fmy Akwawit 8,45 zł; Apteka pod Łabędziem 3,— zł; Apteka pod Orlem 5,— zł; Apteka pod Złotym Lwem 3,90 zł; Bank Polski 25,— zł; KKO. powiatu 20,— zł; Lissner Vereinsbank 8,— zł; Pracown. Fmy Belling 8,— zł; Feliks Buliński 1,— zł; Józef Chojnacki 2,— zł; Kanc. adw. Dąbrowskiego 2,— zł; Fa A. Dziłkowski 1,— zł; Fabryka maszyn i pomp 20,40 zł; Górecki Józef 10,— zł; Fma „Kanold“ i pracown. 50,— zł; Kan. adw. Krausego 5,— zł; Fa Łaska i pracown. 13,10 zł; Stefan Nowacki 5,— zł; Gimnazjum żeńskie 9,35 zł; Państw. Koed. Kupieckie 7,30 zł; Państw. Szkoła Przem. Handl. 4,30 zł; Publ. Szkoła Powszechna Męska 5,30 zł; Szkoła Roln. Wlkp. I. R. 2,— zł; Inspektorat Szkolny 1,40 zł; Urząd Celny 1,70 zł; Dr. Wojdon 3,— zł; Dr. Wyżykowski 15,— zł; Burmistrz Kowalski —,50 zł; Starostwo Pow. Leszczyńskie 24,35 zł; Wydział Powiatowy 25,— zł. Razem 290,35 złotych.

2) Miasto Rydzyna 25,65 zł; 3) Miasto Osieczna 59,65 zł; 4) Wójtostwo Leszno 82,10 zł; 5) Wójtostwo Włoszakowice 83,51 zł; 6) Wójtostwo Brenno 11,55 zł; 7) Wójtostwo Rydzyna 25,88 zł; 8) Wójtostwo Krzemieniewo 79,33 zł; 9) Wójtostwo Osieczna 42,50 zł; 10) Wójtostwo Lipno 116,80 zł.

W związku z powyższym Zarząd Obwodu Powiatowego LOPP. składa podziękowanie Społeczeństwu Leszczyńskiemu za ofiarność i tym wszystkim osobom, które przyczyniły się do propagandy XIV Tygodnia LOPP. w szczególności zaś PP. Szpunarom za wyjątkowo ofiarną pracę.

—O—

Rozporządzenie

Wojewody Poznańskiego

z dnia 7 grudnia 1937 r.

o przyszczyce w państwie ościennym.

W związku z obecnym stanem przyszczyce zwierząt racicowych w państwie ościennym, na zasadzie postanowień art. 108 ust. 1 lit a) rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19. I 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 86), art. 2 26 i 41 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 8 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673), oraz przepisów § 132 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 6 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50 poz. 360), jak również na podstawie postanowień pozycji „F” załącznika II do polsko — niemieckiej umowy o ułatwieniu w małym ruchu granicznym z dnia 22. XII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 274) zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustanawiam okręg zagrożony przyszczycą, do którego wcielam:

- cały obszar powiatu Kępno, Rawicz i Czarnków,
- cały obszar gmin wiejskich i miejskich Kobylin, Krotoszyn, Sulmierzyce i Zduny pow. krotoszyńskiego oraz cały obszar gmin wiejskich Czarnylas, Granówiec, Odolanów, Daniszyn, Przygodzice, Mikołajów i Sieroszewice Nowe, jak również gmin miejskich Mikołajów i Odolanów powiatu ostrówskiego,
- cały obszar gmin położonych na pograniczu polsko — niemieckim powiatów Chodzież, Leszno, Międzybóże Nowy Tomyśl, Wolsztyn i Wyrzysk Województwa Poznańskiego.

§ 2.

Wstrzymuję ruch graniczny zwierzętami racicowymi (hydło rogate, owce, kozy i świnie) częściami takich zwierząt i wytworami zwierzęcymi, tudzież przedmiotami mogącymi być nośnikami zarazy (pasza objętościowa, słoma, nawóz, mierzwa itp.) na całym polsko — niemieckim odcinku granicznym powiatów Kępno, Krotoszyn, Ostrów Wlkp. i Rawicz.

§ 3.

W obrębie okręgu zagrożonego przyszczycą zakazuje:

- puszczanie zwierząt racicowych samopas poza obręb zagrody;
- odbywania targów na zwierzęta racicowe, z wyjątkiem targów urządzanych przy rzeźniach publicznych na zwierzęta rzeźne, które na czas trwania niebezpieczeństwa przyszczyce podlegają ograniczeniom, przewidzianym

w przepisach § 157 rozporz. Min. Roln. z 9 I. 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167);

- przewożenia handlu domokrażnego zwierzętami racicowymi oraz handlu domokrażnego drobiem.
- urządzania przelargów na zwierzęta, racicowe z wyjątkiem zwierząt, pozostających w zagrodzie, co najmniej od trzech miesięcy,
- urządzania publicznych pokazów zwierząt racicowych, spędów zwierząt racicowych itp.

§ 4.

Wypędzenie zwierząt racicowych na wspólne pastwiska lub pojenie ich we wspólnych wodopojach uzależniam od uprzedniego uzyskania zezwolenia Urzędu Wojewódzkiego.

§ 5.

(1) Wywóz (wyprowadzenie, wypędzenie, wynoszenie) zwierząt racicowych poza obszar okręgu zagrożonego jest wzbroniony

(2) Na wywóz zwierząt racicowych z okręgu zagrożonego utworzonego w powiecie Czarnków, Kępno, Krotoszyn, Ostrów Wlkp. i Rawicz może udzielić zezwolenia tylko Urząd Wojewódzki.

Zezwolenie takie może być udzielone m. i. pod warunkiem, że zwierzęta przeznaczone są na bezpośredni ubój w jednej z rzeźni, położonych na obszarze Województwa Poznańskiego, posiadających bezpośrednie połączenie torem kolejowym.

(3) Na wywóz zwierząt racicowych z okręgów zagrożonych innych powiatów zezwolić może właściwy Starosta m. i. pod warunkiem, że zwierzęta przeznaczone są na bezpośredni ubój w jednej z rzeźni położonych na obszarze Województwa Poznańskiego, posiadających bezpośrednie połączenie torem kolejowym.

(4) Wywóz (wyprowadzenie, wypędzenie, wynoszenie) zwierząt racicowych z okręgów zagrożonych na obszar innych województw jest wzbroniony.

§ 6.

Dla aprowizacji miejscowej ludności gmin, wcielonych do poszczególnych okręgów zagrożonych zezwalać może właściwy Starosta na zakup w okręgu zagrożonym danego powiatu, w którym zwierzę pochodzi z tego samego okręgu zagrożonego, ma być poddane ubojowi, pod następującymi warunkami:

a) że w świadectwach miejsca pochodzenia wymieniona będzie rzeźnia, do której zwierzę racicowe ma być doprowadzone celem naliczmiastowego uboju,

b) że takie zwierzęta racicowe dostarczane będą samochodem lub wozem, na koszt strony, pod konwojem osoby wyznaczonej w tym celu przez właściwą gminę do oznaczonej w świadectwie miejsca pochodzenia rzeźni, której Zarząd pokwituje odbiór i zabicie tych zwierząt.

§ 7.

Na wywóz zwierząt racicowych, hodowanych i użytkowanych z okręgu zagrożonego w drodze wyjątku może zezwolić tylko Urząd Wojewódzki.

§ 8.

Koszty badania lekarsko — weterynaryjnego w wypadkach wywozu zwierząt racicowych, które obliczać należy w/g. taryfy opłat za badanie ustalonej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 23 III 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 409) — ponoszą osoby zainteresowane (strony).

§ 9.

Przekroczenia rozporządzenia niniejszego karane będą na zasadzie postanowień rozdziału VII — Postanowienia karne — przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 8 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673).

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie i obowiązuje aż do odwołania.

Równocześnie uchylam rozporządzenie moje z dnia 1. XII. 1937 r. o przyszczyce w państwie ościennym ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 51/37 poz. 788.

WOJEWODA

(—) A. Maruszewski.

Powyższe podaję do wiadomości i ściślego zastosowania.

Leszno, dnia 13 grudnia 1937 r.

STAROSTA POWIATOWY

(—) R. Świątkowski.

Nr. W. 1-c/5/37.

—o—

Pomór świń stwierdzono w maj. Roszkówko w powiecie rawickim.

Leszno, dnia 13 grudnia 1937 r.

STAROSTA POWIATOWY

w z. (—) Krause

Wicestarosta.

Nr. W. In/24/37.

—o—

W Tłokach Nowych w powiecie wolsztyńskim stwierdzono pomór świń.

Leszno, dnia 17 grudnia 1937 r.

STAROSTA POWIATOWY

w z. (—) Krause

Wicestarosta.

Nr. W. I n/36/37.

—o—

